

283/1993 Sb.

ZÁKON

ze dne 9. listopadu 1993

o státním zastupitelství

Změna: [261/1994 Sb.](#)
Změna: [201/1997 Sb.](#)
Změna: [169/1999 Sb.](#)
Změna: [11/2001 Sb.](#)
Změna: [14/2002 Sb.](#)
Změna: [6/2002 Sb.](#)
Změna: [151/2002 Sb.](#)
Změna: [310/2002 Sb.](#)
Změna: [310/2002 Sb.](#) (část)
Změna: [192/2003 Sb.](#)
Změna: [630/2004 Sb.](#)
Změna: [381/2005 Sb.](#), [413/2005 Sb.](#)
Změna: [413/2005 Sb.](#) (část)
Změna: [79/2006 Sb.](#)
Změna: [342/2006 Sb.](#)
Změna: [121/2008 Sb.](#)
Změna: [314/2008 Sb.](#)
Změna: [129/2008 Sb.](#)
Změna: [7/2009 Sb.](#)
Změna: [218/2009 Sb.](#)
Změna: [286/2009 Sb.](#)
Změna: [227/2009 Sb.](#)
Změna: [303/2011 Sb.](#), [459/2011 Sb.](#)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Obecná ustanovení

§ 1

(1) Zřizuje se státní zastupitelství jako soustava úřadů státu, určených k zastupování státu při ochraně veřejného zájmu ve věcech svěřených zákonem do působnosti státního zastupitelství.

(2) Tento zákon upravuje postavení, působnost, vnitřní vztahy, organizaci a správu státního zastupitelství; upravuje dále zejména postavení státních zástupců jako osob, jejichž prostřednictvím státní zastupitelství vykonává svou činnost, postavení právních čekatelů a působnost Ministerstva spravedlnosti.

§ 2

(1) Státní zastupitelství je při výkonu své působnosti povinno využívat prostředky, které mu poskytuje zákon.

(2) Státní zastupitelství při výkonu své působnosti dbá, aby každý jeho postup byl v souladu se zákonem, rychlý, odborný a účinný; svoji působnost vykonává nestranně, respektuje a chrání přitom lidskou důstojnost, rovnost všech před zákonem a dbá na ochranu základních lidských práv a svobod.

§ 3

(1) Nestanoví-li zákon jinak, věci svěřené do působnosti státního zastupitelství vykonávají státní zástupci; jiné orgány nebo osoby nesmí do jejich činnosti zasahovat nebo je při jejím výkonu nahrazovat anebo zastupovat.

(2) V rozsahu a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem¹⁾ se na provádění úkonů v působnosti státního zastupitelství mohou podílet vyšší úředníci státního zastupitelství (dále jen „vyšší úředník“), asistenti státních zástupců a právní čekatelé.

(3) Vyšší státní zastupitelství je oprávněno zasahovat do vyřizování věcí, ke kterým je podle zákona příslušné nižší státní zastupitelství, jen způsobem a v rozsahu tímto zákonem stanoveným.

ČÁST DRUHÁ

Působnost státního zastupitelství

§ 4

(1) Státní zastupitelství v rozsahu, za podmínek a způsobem stanoveným zákonem

- a) je orgánem veřejné žaloby v trestním řízení a plní další úkoly vyplývající z [trestního řádu](#),
- b) vykonává dozor nad dodržováním právních předpisů v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení, zabezpečovací detence, ochranná nebo ústavní výchova, a v jiných místech, kde je podle zákonného oprávnění omezována osobní svoboda,
- c) působí v jiném než trestním řízení,
- d) vykonává další úkoly, stanoví-li tak zvláštní zákon.

(2) Státní zastupitelství se v souladu se svou zákonem stanovenou působností podílí na prevenci kriminality a poskytování pomoci obětem trestných činů.

§ 4a

zrušen

§ 5

(1) Státní zastupitelství je oprávněno podat návrh na zahájení občanského soudního řízení anebo vstoupit do již zahájeného občanského soudního řízení jen v případech, které stanoví zákon.

(2) Procesní postavení, oprávnění a povinnosti státního zastupitelství, které podalo návrh na zahájení řízení nebo vstoupilo do řízení, stanoví občanský soudní řád.

ČÁST TŘETÍ

Soustava státního zastupitelství

§ 6

(1) Soustavu státního zastupitelství tvoří Nejvyšší státní zastupitelství, vrchní státní zastupitelství, krajská státní zastupitelství a okresní státní zastupitelství; v době branné pohotovosti státu také vyšší a nižší polní státní zastupitelství.

(2) V obvodu hlavního města Prahy působnost krajského státního zastupitelství vykonává Městské státní zastupitelství v Praze a působnost okresních státních zastupitelství vykonávají obvodní státní zastupitelství. V obvodu města Brna vykonává působnost okresního státního zastupitelství Městské státní zastupitelství v Brně.

(3) Nejvyšší státní zastupitelství, vrchní státní zastupitelství a krajská státní zastupitelství jsou účetními jednotkami.

§ 7

(1) Sídla státních zastupitelství a obvody jejich územní působnosti se shodují se sídly a obvody soudů.

(2) Státní zastupitelství je příslušné k zastupování státu u soudu, u něhož toto státní zastupitelství působí, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

§ 7a

zrušen

Vedoucí státní zástupci

§ 8

(1) Vedoucími státními zástupci jsou

- a) nejvyšší státní zástupce, který stojí v čele Nejvyššího státního zastupitelství,
- b) vrchní státní zástupci, kteří stojí v čele vrchních státních zastupitelství,
- c) krajské státní zástupci, kteří stojí v čele krajských státních zastupitelství, a městský státní zástupce, který stojí v čele Městského státního zastupitelství v Praze, (dále jen "krajské státní zástupci"),

d) okresní státní zástupci, kteří stojí v čele okresních státních zastupitelství, obvodní státní zástupci, kteří stojí v čele obvodních státních zastupitelství v Praze, a městský státní zástupce, který stojí v čele Městského státního zastupitelství v Brně, (dále jen "okresní státní zástupci").

(2) Vedoucího státního zástupce zastupuje jeho náměstek nebo náměstci v pořadí a v rozsahu jím stanoveném.

(3) Vedoucí státní zástupce stanoví vnitřní organizaci státního zastupitelství, v jehož čele stojí, a rozdělení agendy státního zastupitelství mezi státní zástupce; přitom zajistí specializaci státních zástupců podle zvláštních právních předpisů.

§ 9

(1) Nejvyššího státního zástupce jmenuje vláda na návrh ministra spravedlnosti.

(2) Vláda může na návrh ministra spravedlnosti nejvyššího státního zástupce z funkce odvolat.

(3) Náměstky nejvyššího státního zástupce jmenuje a odvolává ministr spravedlnosti na návrh nejvyššího státního zástupce.

§ 10

(1) Vrchního státního zástupce jmenuje ministr spravedlnosti na návrh nejvyššího státního zástupce.

(2) Krajské státní zástupce jmenuje ministr spravedlnosti na návrh vrchního státního zástupce, který stojí v čele vrchního státního zastupitelství, v jehož obvodu má být krajský státní zástupce jmenován.

(3) Okresní státní zástupce jmenuje ministr spravedlnosti na návrh krajského státního zástupce, který stojí v čele krajského státního zastupitelství, v jehož obvodu má být okresní státní zástupce jmenován.

(4) Ministr spravedlnosti může vrchního státního zástupce, krajského státního zástupce a okresního státního zástupce z této funkce odvolat, pokud závažným způsobem poruší povinnosti vyplývající z výkonu funkce vedoucího státního zástupce; nejde-li o odvolání z důvodu porušení povinností při výkonu státní správy státního zastupitelství (dále jen "správa státního zastupitelství"), činí tak na návrh vedoucího státního zástupce, který je podle [odstavců 1 až 3](#) oprávněn navrhnout jmenování do funkce, z níž má být vedoucí státní zástupce odvolán.

(5) Ministr spravedlnosti může jmenovat nebo odvolat krajského nebo okresního státního zástupce též na návrh nejvyššího státního zástupce.

(6) Náměstky vrchních státních zástupců, krajských státních zástupců a okresních státních zástupců jmenuje a odvolává ministr spravedlnosti na návrh vedoucího státního zástupce, o jehož náměstka se jedná.

§ 11

(1) Vedoucí státní zástupce nebo náměstek vedoucího státního zástupce se této funkce může vzdát písemným oznámením tomu, kdo ho do této funkce jmenoval. Funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce zaniká uplynutím kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém bylo oznámení o vzdání se funkce doručeno.

(2) Funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce zaniká dnem, ve kterém došlo k zániku jejich funkce státního zástupce.

(3) Vzdání se funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce anebo odvolání z této funkce nemají za následek zánik funkce státního zástupce.

§ 11a

(1) V rozsahu stanoveném zákonem je nejvyšší státní zástupce nadřizen vrchním státním zástupcům, vrchní státní zástupce krajským státním zástupcům v obvodu vrchního státního zastupitelství a krajský státní zástupce okresním státním zástupcům v obvodu krajského státního zastupitelství.

(2) V rozsahu stanoveném zákonem je vedoucí státní zástupce nadřizen státním zástupcům působícím u státního zastupitelství, v jehož čele stojí.

§ 12

Oprávnění nejvyššího státního zástupce

(1) Ke sjednocení a usměrnění postupu státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství nebo k zajištění jednotné vnitřní organizace státního zastupitelství a jednotného výkonu spisové služby může nejvyšší státní zástupce vydávat pokyny obecné povahy; tyto pokyny jsou závazné pro státní zástupce, a pokud tak nejvyšší státní zástupce stanoví, i pro další zaměstnance státního zastupitelství.

(2) Nejvyšší státní zástupce může vydávat pro státní zastupitelství stanoviska ke sjednocení výkladu zákonů a jiných právních předpisů při výkonu působnosti státního zastupitelství.

(3) Nejvyšší státní zástupce může nařídit, aby Nejvyšší státní zastupitelství nebo jím pověřené státní zastupitelství provedlo kontrolu skončených věcí, v nichž bylo příslušné státní zastupitelství činné, a uložilo v případě pochybení opatření k

nápravě.

(4) Pokud v souvislosti s výkonem působnosti státního zastupitelství získá nejvyšší státní zástupce poznatky o nejednotnosti rozhodování soudů, je oprávněn podat předsedovi Nejvyššího soudu podnět k tomu, aby navrhl Nejvyššímu soudu zaujetí stanoviska k výkladu zákona nebo jiného právního předpisu.

(5) Nejvyššímu státnímu zástupci přísluší vykonávat další oprávnění, která s funkcí nejvyššího státního zástupce spojuje tento zákon nebo zvláštní právní předpisy.

(6) Nejvyšší státní zástupce nejpozději do poloviny kalendářního roku předkládá prostřednictvím ministra spravedlnosti vládě zprávu o činnosti státního zastupitelství za uplynulý kalendářní rok.

Vztahy uvnitř soustavy státního zastupitelství

§ 12a

(1) Spory o příslušnost mezi státními zastupitelstvími rozhoduje státní zastupitelství, které je vůči těmto státním zastupitelstvím nejbliže vyšší.

(2) Nejbliže vyšší státní zastupitelství rozhoduje o odnětí a přikázání věci jinému nižšímu státnímu zastupitelství, jestliže vedoucí státní zástupce dotčeného nižšího státního zastupitelství je podle předpisů upravujících řízení vyloučen z projednávání věci, nestanoví-li tento zákon jinak.

(3) Nejbliže vyšší státní zastupitelství rozhoduje o opravných prostředcích podaných proti rozhodnutí nejbliže nižšího státního zastupitelství v jeho obvodu, pokud tento zákon nebo zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(4) V případech vyloučení vedoucího státního zástupce státního zastupitelství, které ve věci vykonává dohled nebo rozhoduje o opravných prostředcích, se postupuje podle [odstavce 2](#) obdobně. Státní zastupitelství, jemuž byla věc z důvodu uvedeného v první větě přikázána, vykonává dohled nebo rozhoduje o opravných prostředcích namísto státního zastupitelství, jemuž byla věc odňata.

(5) O odnětí a přikázání věci a o opravných prostředcích se rozhoduje usnesením, proti kterému není přípustná stížnost, nestanoví-li jinak zvláštní právní předpis, podle něhož se řízení vede.

§ 12b

(1) Úkony, které by příslušné státní zastupitelství mohlo provést jen s obtížemi nebo s neúměrnými náklady nebo které v jeho obvodu provést nelze, provede na dožádání jiné státní zastupitelství.

(2) Nemůže-li dožádané státní zastupitelství provést úkon ve svém obvodu, postoupí dožádání státnímu zastupitelství, v jehož obvodu lze úkon provést, je-li mu to známo; jinak dožádání vrátí.

(3) Prošetřením podnětu k podání návrhu nejvyššího státního zástupce může Nejvyšší státní zastupitelství pověřit nižší státní zastupitelství.

Dohled

§ 12c

Dohled je výkonem oprávnění stanovených tímto zákonem k zajištění řídicích a kontrolních vztahů mezi různými stupni státních zastupitelství a uvnitř jednotlivých státních zastupitelství při výkonu působnosti státního zastupitelství.

§ 12d

(1) Nejbliže vyšší státní zastupitelství je oprávněno vykonávat dohled nad postupem nejbliže nižších státních zastupitelství ve svém obvodu při vyřizování věcí v jejich příslušnosti a dávat jim k jejich postupu písemné pokyny. Postup nejbliže nižších státních zastupitelství může sjednocovat i pokyny vztahujícími se na více věcí určitého druhu.

(2) Nejbliže nižší státní zastupitelství je povinno řídit se písemnými pokyny podle [odstavce 1](#), s výjimkou pokynu, který je v konkrétní věci v rozporu se zákonem. Odmítne-li z tohoto důvodu nejbliže nižší státní zastupitelství pokyn splnit, sdělí neprodleně důvody odmítnutí písemně nejbliže vyššímu státnímu zastupitelství; pokud nejbliže vyšší státní zastupitelství na svém pokynu trvá a neuplatní jiný postup, věc nižšímu státnímu zastupitelství odejme a vyřídí ji samo.

(3) Nejbliže vyšší státní zastupitelství může odejmout věc nejbliže nižšímu státnímu zastupitelství a vyřídít ji samo též tehdy, je-li nejbliže nižší státní zastupitelství nečinné nebo se v jeho postupu vyskytují nedůvodné průtahy.

§ 12e

(1) Vedoucí státní zástupce je oprávněn vykonávat dohled nad postupem státních zástupců a vyšších úředníků působících u státního zastupitelství, v jehož čele stojí, a dávat jim pokyny k postupu při vyřizování věcí v příslušnosti tohoto státního zastupitelství. Postup státních zástupců může sjednocovat i pokyny vztahujícími se na více věcí určitého druhu. Výkonem těchto oprávnění či některých z nich může pověřit jiného státního zástupce.

(2) Státní zástupci jsou povinni řídit se pokyny vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce, s výjimkou pokynu, který je v konkrétní věci v rozporu se zákonem. Pokud byl pokyn vydán ústně, státní zástupce, který pokyn

vydal, jej na žádost státního zástupce, kterému je pokyn adresován, potvrdí písemně.

(3) Odmítne-li státní zástupce z důvodu podle [odstavce 2](#) pokyn splnit, sdělí neprodleně důvody odmítnutí písemně státnímu zástupci, který pokyn vydal. Pokud ten na pokynu trvá, předloží věc neprodleně se svým stanoviskem vedoucímu státnímu zástupci. Vedoucí státní zástupce je oprávněn pokyn zrušit, a pokud tak neučiní, vyřídí věc státní zástupce, který pokyn vydal. Vydal-li pokyn vedoucí státní zástupce, vyřídí věc sám.

(4) V jednání před soudem není státní zástupce vázán pokynem vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce v případě, že v průběhu jednání dojde ke změně důkazní situace.

§ 12f

zrušen

Poskytování informací

§ 12g

(1) Státní zastupitelství si vzájemně poskytují informace, které potřebují k plnění svých úkolů. Informaci se pro tyto účely rozumí údaje o postupu státního zastupitelství při výkonu jeho působnosti v určité věci a údaje, které v této souvislosti státní zastupitelství zjistilo. S právem vyžadovat informace není spojeno právo jakkoliv zasahovat do postupu ve věci, v níž se informace vyžadují, nejde-li současně o výkon dohledu.

(2) Nejvyšší státní zastupitelství je při výkonu své působnosti oprávněno si vyžádat od kteréhokoli státního zastupitelství zvláštní zprávu o postupu státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství anebo uložit tomuto státnímu zastupitelství, aby tak postupovalo ve vztahu k nejbližší nižším státním zastupitelstvím ve svém obvodu. Oprávnění vrchních a krajských státních zastupitelství vůči nejbližší nižším státním zastupitelstvím při výkonu dohledu nejsou tím dotčena.

§ 12h

(1) Nejvyšší státní zastupitelství při zajišťování výkonu oprávnění a povinností nejvyššího státního zástupce může kdykoli provádět potřebná zjištění u kteréhokoli nižšího státního zastupitelství, které je povinno mu na jeho žádost poskytnout požadovanou součinnost. Přitom může zejména požadovat předložení spisů vedených u nižších státních zastupitelství, nahlížet do nich, pořizovat z nich opisy a výpisy a vyžadovat informace a nezbytná vysvětlení. Jde-li o jiné než vrchní státní zastupitelství, není Nejvyšší státní zastupitelství oprávněno zasahovat do způsobu vyřizování věci, která nebyla pravomocně skončena.

(2) Pokud se zjištění přímo nezúčastnil vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený státní zástupce příslušného státního zastupitelství, Nejvyšší státní zastupitelství výsledky zjištění příslušnému vedoucímu státnímu zástupci oznámí. V případě vrchního státního zastupitelství využije Nejvyšší státní zastupitelství výsledky zjištění v rámci dohledu.

§ 12i

Zpracovávání osobních údajů státním zastupitelstvím

(1) Státní zastupitelství je oprávněno v rámci své působnosti stanovené zákonem zpracovávat osobní údaje včetně údajů citlivých (dále jen "osobní údaje").³⁾ Pro potřeby orgánů činných v trestním řízení a Probační a mediační služby je oprávněno vést centrální evidenci stíhaných osob, která obsahuje osobní údaje vztahující se k osobám, proti kterým se trestní řízení vede, k poškozeným, popřípadě k dalším osobám na trestním řízení zúčastněným a dále údaje k trestným činům, které byly nebo měly být spáchány, a údaje s tím bezprostředně související. Informace z centrální evidence stíhaných osob lze použít pouze pro účely trestního řízení.

(2) Při zpracování osobních údajů podle [odstavce 1](#) státní zastupitelství postupuje podle zvláštního právního předpisu⁴⁾ s výjimkou, kdy

a) státní zastupitelství je oprávněno při této činnosti sdružovat osobní údaje, které byly získány k rozdílným účelům,

b) k předání nebo předávání osobních údajů do jiných států v rámci spolupráce v trestních věcech uskutečňované na základě vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, není nutný předchozí souhlas Úřadu pro ochranu osobních údajů.

§ 12j

Poskytování údajů ze základního registru obyvatel, agendového informačního systému evidence obyvatel a informačního systému cizinců

(1) Ministerstvo vnitra poskytuje státnímu zastupitelství pro výkon působnosti podle tohoto zákona a dalších právních předpisů

a) ze základního registru obyvatel referenční údaje o subjektech údajů,

b) z agendového informačního systému evidence obyvatel údaje o obyvatelích, a to v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup; obyvatelem se rozumí obywatel podle zákona o evidenci obyvatel^{3a)},

c) z registru rodných čísel údaje o fyzických osobách, kterým bylo přiděleno rodné číslo, avšak nejsou uvedeny v písmenu b);

pokud to umožňuje technický stav registru rodných čísel, poskytují se tyto údaje pouze v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) Poskytovanými údaji podle [odstavce 1 písm. a\)](#) jsou referenční údaje o

- a) příjmení,
- b) jménu, popřípadě jménech,
- c) adrese místa pobytu,
- d) datu, místu a okrese narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datu, místu a státu, kde se narodil,
- e) datu, místu a okrese úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, poskytnete se datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, poskytnete se den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- f) státním občanství, popřípadě více státních občanstvích.

(3) Poskytovanými údaji podle [odstavce 1 písm. b\)](#) jsou údaje o státních občanech České republiky a bývalých státních občanech, kteří pozbyli státní občanství České republiky, a to

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) pohlaví,
- d) místo a okres narození; u občana, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se občan narodil,
- e) rodné číslo,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- g) adresa místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu, popřípadě adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti podle jiného právního předpisu,
- h) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místě trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,
- i) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům, jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo opatrovníka; nebylo-li opatrovníkovi rodné číslo přiděleno, datum, místo a okres narození; je-li opatrovníkem ustanoven orgán místní správy, název a adresa sídla,
- j) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce; v případě, že jeden z rodičů nebo jiný zákonný zástupce nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození; je-li jiným zákonným zástupcem dítěte právnická osoba, název a adresa sídla,
- k) rodinný stav, datum, místo a okres uzavření manželství, došlo-li k uzavření manželství mimo území České republiky, místo a stát, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení manželství za neplatné, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neexistenci manželství, datum zániku manželství smrtí jednoho z manželů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z manželů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který manžel prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o rozvodu manželství,
- l) datum a místo vzniku registrovaného partnerství, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neplatnosti nebo o neexistenci registrovaného partnerství, datum zániku registrovaného partnerství smrtí jednoho z registrovaných partnerů (dále jen „partner“), nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z partnerů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který partner prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zrušení registrovaného partnerství,
- m) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo manžela nebo partnera; je-li manželem nebo partnerem fyzická osoba, která nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení manžela nebo partnera a datum jeho narození,
- n) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo dítěte; je-li dítě cizinec, který nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení dítěte a datum jeho narození,
- o) o osvojeném dítěti údaje v rozsahu
 1. stupeň osvojení,
 2. původní a nové jméno, popřípadě jména, příjmení dítěte,
 3. původní a nové rodné číslo dítěte,
 4. datum, místo a okres narození,
 5. rodná čísla osvojitelů; v případě, že osvojiteli nebylo přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození osvojitely,
 6. rodná čísla otce a matky; pokud jim nebylo přiděleno, jejich jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,

7. datum nabytí právní moci rozhodnutí o osvojení nebo rozhodnutí o zrušení osvojení dítěte,

p) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, poskytnete se datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,

q) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který občan nepřežil,

r) záznam o poskytnutí údajů.

(4) Poskytovanými údaji podle [odstavce 1 písm. b\)](#) jsou údaje o cizincích, kteří jsou obyvateli, a to

a) jméno, popřípadě jména,

b) příjmení,

c) rodné číslo; pokud nebylo přiděleno, datum narození.

(5) Poskytovanými údaji podle [odstavce 1 písm. c\)](#) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) rodné číslo,

c) v případě změny rodného čísla původní rodné číslo,

d) den, měsíc a rok narození,

e) místo a okres narození; u fyzické osoby narozené v cizině stát, na jehož území se narodila.

(6) Policie České republiky poskytuje státnímu zastupitelství pro výkon působnosti podle tohoto zákona z agendového informačního systému cizinců o cizincích údaje, a to

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) datum narození,

c) pohlaví,

d) místo a stát, kde se cizinec narodil; v případě, že se cizinec narodil na území České republiky, místo a okres narození,

e) rodné číslo,

f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,

g) druh a adresa místa pobytu,

h) číslo a platnost oprávnění k pobytu,

i) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu,

j) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,

k) správní vyhoštění a dobu, po kterou není umožněn vstup na území České republiky,

l) rodinný stav, datum a místo uzavření manželství, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení manželství za neplatné, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neexistenci manželství, datum zániku manželství smrtí jednoho z manželů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z manželů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který manžel prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o rozvodu manželství,

m) datum a místo vzniku registrovaného partnerství, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neplatnosti nebo o neexistenci registrovaného partnerství, datum zániku registrovaného partnerství smrtí jednoho z partnerů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z partnerů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který partner prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zrušení registrovaného partnerství,

n) jméno, popřípadě jména, příjmení manžela nebo partnera a jeho rodné číslo; je-li manžel nebo partner cizinec, který nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,

o) jméno, popřípadě jména, příjmení dítěte, pokud je cizincem, a jeho rodné číslo; v případě, že dítěti nebylo rodné číslo přiděleno, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,

p) jméno, popřípadě jména, příjmení otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce, pokud jsou cizinci, a jejich rodné číslo; v případě, že jeden z rodičů nebo jiný zákonný zástupce nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,

q) o osvojeném dítěti, pokud je cizincem,

1. stupeň osvojení,
2. původní a nové jméno, popřípadě jména, příjmení dítěte,
3. původní a nové rodné číslo dítěte,
4. datum a místo narození,
5. rodná čísla osvojitelů; v případě, že osvojiteli nebylo přiděleno rodné číslo, údaje o jménu, popřípadě jménech, příjmení a datu narození osvojitelů,
6. rodná čísla otce a matky; pokud jim nebylo přiděleno, údaje o jejich jménu, popřípadě jménech, příjmení a datu narození; tyto údaje se neposkytují, pokud se jedná o dítě narozené ženě s trvalým pobytem v České republice, která porodila dítě a písemně požádala o utajení své osoby v souvislosti s porodem,
7. datum nabytí právní moci rozhodnutí o osvojení nebo rozhodnutí o zrušení osvojení dítěte,

r) vyhoštění a doba, po kterou není umožněn vstup na území České republiky,

s) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,

t) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který cizinec prohlášený za mrtvého nepřežil,

u) jméno, popřípadě jména, příjmení

1. zletilého nezaopatřeného dítěte cizince s povolením k pobytu na území České republiky,
2. nezletilého cizince, který byl cizinci s povolením k pobytu na území České republiky nebo jeho manželou rozhodnutím příslušného orgánu svěřen do náhradní rodinné péče, nebo který byl cizincem s povolením k pobytu na území České republiky nebo jeho manželem osvojen anebo jehož poručníkem nebo manželem jeho poručníka je cizinec s povolením k pobytu na území České republiky,
3. osamělého cizince staršího 65 let nebo bez ohledu na věk cizince, který se o sebe nedokáže ze zdravotních důvodů sám postarat, jde-li o sloučení rodiny s rodičem nebo dítětem s povolením k pobytu na území České republiky,
4. cizince, který je nezaopatřeným přímým příbuzným ve vzestupné nebo sestupné linii nebo takovým příbuzným manžela občana Evropské unie,
5. rodiče nezletilého cizince, kterému byl udělen azyl podle zvláštního právního předpisu, a jeho rodné číslo; jde-li o cizince, kteří nemají přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození.

(7) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo z agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(8) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu. Údaje se poskytují v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup.

ČÁST ČTVRTÁ

Působnost Ministerstva spravedlnosti a správa státního zastupitelství

§ 13

(1) Ministr spravedlnosti může kdykoli požádat kterékoli státní zastupitelství o informaci o stavu řízení v každé věci, v níž je státní zastupitelství činné, pokud je taková informace potřebná k plnění úkolů Ministerstva spravedlnosti (dále jen "ministerstvo") nebo pokud takovou informaci potřebuje jako člen vlády.

(2) Ministerstvo může prostřednictvím příslušného vedoucího státního zástupce požádat kterékoli státní zastupitelství o zpracování podkladů nezbytných k projednání nároků na náhradu škody uplatňovaných z důvodu odpovědnosti státu za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci.5) V mezích posuzování uvedených nároků mají pověření pracovníci ministerstva právo se seznamovat s obsahem spisů a evidenčních pomůcek vedených u státních zastupitelství, jakož i právo z nich požadovat opisy a výpisy.

Správa státního zastupitelství

§ 13a

(1) Úkolem správy státního zastupitelství je vytvářet státnímu zastupitelství podmínky k řádnému výkonu jeho působnosti, zejména po stránce personální, organizační, hospodářské, finanční a výchovné, a dohlížet způsobem a v mezích tímto zákonem stanovených na řádné plnění úkolů státnímu zastupitelství svěřených.

(2) Výkon správy státního zastupitelství nesmí narušovat plnění úkolů vyplývajících z jeho působnosti.

§ 13b

(1) Ústředním orgánem správy státního zastupitelství je ministerstvo.

(2) Orgány správy státního zastupitelství jsou vedoucí státní zástupci a jejich náměstci; orgány správy státního zastupitelství jednají jménem státního zastupitelství v rozsahu, v jakém správu státního zastupitelství podle tohoto zákona vykonávají.

(3) Správu státního zastupitelství ve věcech majetku státu a státního rozpočtu vykonává ministerstvo vždy prostřednictvím příslušných vedoucích státních zástupců.4a)

(4) Orgány správy státního zastupitelství vykonávají správu placení pořádkové pokuty uložené podle § 16. Při správě placení této pokuty se postupuje podle [daňového řádu](#).

§ 13c

(1) Správu Nejvyššího státního zastupitelství vykonává ministerstvo prostřednictvím nejvyššího státního zástupce.

(2) Správu vrchních, krajských a okresních státních zastupitelství vykonává ministerstvo přímo nebo prostřednictvím příslušných vedoucích státních zástupců; správu okresních státních zastupitelství může vykonávat též prostřednictvím krajských státních zástupců.

(3) Vedoucí státní zástupci vykonávají správu státního zastupitelství v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(4) Náměstci vedoucích státních zástupců vykonávají správu státního zastupitelství v rozsahu určeném příslušným vedoucím státním zástupcem; u okresních státních zastupitelství po projednání s krajským státním zástupcem.

(5) Při zachování vlastní odpovědnosti mohou vedoucí státní zástupci pověřit jednotlivými úkony správy státního zastupitelství jiného státního zástupce nebo jiného zaměstnance státního zastupitelství, v jehož čele stojí.

(6) Vedoucí státní zástupci jsou za výkon správy státního zastupitelství, v jehož čele stojí, odpovědní ministerstvu; krajské státní zástupci odpovídají též za výkon jim svěřené správy okresních státních zastupitelství.

(7) Při výkonu správy státního zastupitelství jsou vedoucí státní zástupci nadřizeni státním zástupcům a ostatním zaměstnancům státního zastupitelství, v jehož čele stojí; krajské státní zástupci jsou při výkonu správy státního zastupitelství nadřizeni též okresním státním zástupcům. Vedoucí státní zástupci mohou při výkonu správy státního zastupitelství vydávat opatření, která jsou pro podřízené závazná.

(8) V rozsahu stanoveném tímto zákonem zajišťují provoz a některé další činnosti související s výkonem správy Nejvyššího státního zastupitelství, vrchních státních zastupitelství a krajských státních zastupitelství ředitelé správy těchto státních zastupitelství; odpovědnost příslušného vedoucího státního zástupce jako orgánu správy státního zastupitelství tím není dotčena. Vedoucí státní zástupce si může vyhradit věci, které rozhoduje přímo.

(9) Ředitele správy státního zastupitelství jmenuje a odvolává4b) příslušný vedoucí státní zástupce. Funkce ředitele správy státního zastupitelství je vykonávána v pracovním poměru.

§ 13d

Ministerstvo vykonává správu státního zastupitelství tím, že

a) zajišťuje chod státních zastupitelství po stránce organizační, zejména stanoví s ohledem na množství vyřizovaných věcí počty státních zástupců, vyšších úředníků a odborných a dalších zaměstnanců státních zastupitelství; u Nejvyššího státního zastupitelství je stanoví v dohodě s nejvyšším státním zástupcem,

b) zajišťuje způsobem stanoveným tímto zákonem chod státních zastupitelství po stránce personální,

c) zajišťuje chod státních zastupitelství tím, že zabezpečuje financování jejich hospodaření a materiálního zabezpečení v rozsahu stanoveném zvláštními právními předpisy a provádí kontroly hospodaření, 4c)

d) stanoví krajským státním zastupitelstvím v rámci schváleného rozpočtu kapitoly prostředky státního rozpočtu určené na hospodaření krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství v jeho obvodu minimálně v rozsahu členění závazných ukazatelů daných zákonem o státním rozpočtu,

e) organizuje, řídí a kontroluje výkon správy státních zastupitelství prováděný vedoucími státními zástupci,

f) vyřizuje stížnosti podané podle tohoto zákona na postup státního zastupitelství (dále jen "stížnosti"),

g) stanoví metodiku výběru právních čekatelů a metodicky řídí jejich přijímání do pracovního poměru,

h) řídí a organizuje čekatelskou praxi, zejména stanoví pro každé krajské státní zastupitelství počty právních čekatelů a rozhoduje o započtení doby jiné právníkové činnosti do čekatelské praxe,

i) organizuje a zajišťuje odborné závěrečné zkoušky státních zástupců (dále jen "závěrečná zkouška"),

j) organizuje a řídí odborné vzdělávání vyšších úředníků a ostatních zaměstnanců státních zastupitelství,

k) sleduje chod kanceláří státních zastupitelství,

l) organizuje, metodicky řídí a kontroluje zabezpečení úkolů obranného a civilního nouzového plánování, ochrany utajovaných informací, bezpečnosti osob a majetku, požární ochrany a úkolů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (dále jen "úkoly krizového řízení a bezpečnosti"),

m) usměrňuje a řídí využívání informačních technologií,

n) plní další úkoly při výkonu správy státního zastupitelství vyplývající z právních předpisů.

§ 13e

(1) Nejvyšší státní zástupce vykonává správu Nejvyššího státního zastupitelství tím, že

- a) zajišťuje chod Nejvyššího státního zastupitelství po stránce personální a organizační, zejména tím, že se podílí na obsazování Nejvyššího státního zastupitelství státními zástupci, zajišťuje jeho řádné obsazení ostatními odbornými a dalšími zaměstnanci a vyřizuje personální věci státních zástupců,
- b) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u Nejvyššího státního zastupitelství a dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců působících u tohoto státního zastupitelství,
- c) vyřizuje stížnosti,
- d) dbá o odbornost státních zástupců a vyšších úředníků a vytváří podmínky pro její zvyšování,
- e) pečuje o zvyšování odborné úrovně ostatních zaměstnanců působících u Nejvyššího státního zastupitelství,
- f) zajišťuje poskytování informací Nejvyšším státním zastupitelstvím podle zvláštního právního předpisu, 4d)
- g) zajišťuje bezpečnost Nejvyššího státního zastupitelství a úkoly krizového řízení,
- h) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní právní předpisy.

(2) Nejvyšší státní zástupce prostřednictvím pokynů obecné povahy vydává vzorový organizační řád státního zastupitelství a sjednocuje a kontroluje výkon spisové služby státních zastupitelství.

(3) Ředitel správy Nejvyššího státního zastupitelství, s výjimkou úkonů, ke kterým je podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů oprávněn pouze vedoucí státní zástupce,

- a) zajišťuje provoz Nejvyššího státního zastupitelství po stránce hospodářské, materiální a finanční,
- b) vyřizuje personální věci zaměstnanců působících u Nejvyššího státního zastupitelství s výjimkou státních zástupců,
- c) plní další úkoly související s výkonem správy Nejvyššího státního zastupitelství podle pokynů nejvyššího státního zástupce.

§ 13f

(1) Vrchní státní zástupce vykonává správu vrchního státního zastupitelství tím, že

- a) zajišťuje jeho chod po stránce personální a organizační, zejména tím, že předkládá návrhy na obsazení vrchního státního zastupitelství státními zástupci, zajišťuje jeho řádné obsazení odbornými a dalšími zaměstnanci a vyřizuje personální věci státních zástupců,
- b) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u vrchního státního zastupitelství a dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců působících u tohoto státního zastupitelství,
- c) vyřizuje stížnosti,
- d) dbá o odbornost státních zástupců a vyšších úředníků a vytváří podmínky pro její zvyšování,
- e) pečuje o zvyšování odborné úrovně ostatních zaměstnanců působících u vrchního státního zastupitelství,
- f) zajišťuje poskytování informací vrchním státním zastupitelstvím podle zvláštního právního předpisu, 4d)
- od="1.7.2003" g) zajišťuje bezpečnost vrchního státního zastupitelství a úkoly krizového řízení,
- h) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní právní předpisy.

(2) Vrchní státní zástupce kontroluje výkon spisové služby u vrchního státního zastupitelství a u krajských státních zastupitelství v jeho obvodu.

(3) Ředitel správy vrchního státního zastupitelství, s výjimkou úkonů, ke kterým je podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů oprávněn pouze vedoucí státní zástupce,

- a) zajišťuje provoz vrchního státního zastupitelství po stránce hospodářské, materiální a finanční,
- b) vyřizuje personální věci zaměstnanců působících u vrchního státního zastupitelství s výjimkou státních zástupců,
- c) plní další úkoly související s výkonem správy vrchního státního zastupitelství podle pokynů vrchního státního zástupce.

§ 13g

(1) Krajský státní zástupce vykonává správu krajského státního zastupitelství a správu okresních státních zastupitelství v jeho obvodu tím, že

- a) zajišťuje jejich chod po stránce personální a organizační, zejména tím, že předkládá návrhy na obsazení krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství státními zástupci, zajišťuje jejich řádné obsazení odbornými a dalšími zaměstnanci, vyřizuje personální věci státních zástupců krajského státního zastupitelství a v rozsahu jím stanoveném též personální věci státních zástupců okresních státních zastupitelství,
- b) prostředky státního rozpočtu, stanovené správcem kapitoly státního rozpočtu, rozepisuje pro hospodaření krajského státního zastupitelství a pro hospodaření okresních státních zastupitelství minimálně v rozsahu členění závazných ukazatelů daných zákonem o státním rozpočtu nebo správcem kapitoly státního rozpočtu,
- c) pro účely rozpočtových opatření a vystavování limitů podle rozpočtových pravidel plní vůči okresním státním zastupitelstvím v jeho obvodu funkci správce kapitoly státního rozpočtu,
- d) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství, dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců působících u těchto státních zastupitelství,
- e) vyřizuje stížnosti,
- f) dbá o odbornost státních zástupců a vyšších úředníků a vytváří podmínky pro její zvyšování,
- g) pečuje o zvyšování odborné úrovně ostatních zaměstnanců působících u krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství v jeho obvodu,
- h) s přihlédnutím k vyjádření Justiční akademie zajišťuje výběr právních čekatelů a s vybranými uchazeči uzavírá pracovní smlouvu,
- i) řídí a kontroluje čekatelskou praxi v obvodu krajského státního zastupitelství a její výkon,
- j) kontroluje výkon spisové služby u krajského a okresních státních zastupitelství,
- k) zajišťuje poskytování informací krajským státním zastupitelstvím podle zvláštního právního předpisu,4d)
- l) řídí a kontroluje výkon státní správy okresních státních zastupitelství prováděný okresními státními zástupci,
- m) zajišťuje bezpečnost krajského státního zastupitelství a úkoly krizového řízení,
- n) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní právní předpisy.

(2) Ředitel správy krajského státního zastupitelství, s výjimkou úkonů, ke kterým je podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů oprávněn pouze vedoucí státního zástupce,

- a) zajišťuje provoz krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství v jeho obvodu po stránce hospodářské, materiální a finanční,
- b) vyřizuje personální věci zaměstnanců působících u krajského státního zastupitelství s výjimkou státních zástupců a v rozsahu stanoveném krajským státním zástupcem též personální věci zaměstnanců působících u okresních státních zastupitelství,
- c) plní další úkoly související s výkonem správy krajského státního zastupitelství nebo okresních státních zastupitelství v jeho obvodu podle pokynů krajského státního zástupce.

§ 13h

(1) Okresní státní zástupce v souladu s pokyny nadřízeného krajského zástupce vykonává správu okresního státního zastupitelství tím, že

- a) se podílí na zajištění jeho chodu po stránce personální a organizační, zejména navrhuje řádné obsazení okresního státního zastupitelství státními zástupci a ostatními zaměstnanci a vyřizuje v rozsahu stanoveném nadřízeným krajským státním zástupcem personální věci státních zástupců a ostatních zaměstnanců okresního státního zastupitelství,
- b) se podílí na zabezpečování chodu okresního státního zastupitelství po stránce hospodářské, materiální a finanční,
- c) vyřizuje stížnosti,
- d) kontroluje výkon spisové služby u okresního státního zastupitelství,
- e) dohlíží na čekatelskou praxi po dobu jejího výkonu u okresního státního zastupitelství,
- f) zajišťuje poskytování informací okresním státním zastupitelstvím podle zvláštního právního předpisu,4d)
- g) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní právní předpisy.

(2) Okresní státní zástupce v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u okresního státního zastupitelství a dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců působících u tohoto zastupitelství.

§ 13i

Zjistí-li příslušný orgán správy státního zastupitelství, že státní zástupce zaviněně porušil povinnost státního zástupce nebo že svým chováním nebo jednáním ohrozil důvěru v činnost státního zastupitelství, v odbornost jeho postupu, anebo jím snížil vážnost a důstojnost funkce státního zástupce, podá návrh na zahájení kárného řízení podle zvláštního právního předpisu;6) návrh na zahájení řízení podle zvláštního právního předpisu podá též, je-li státní zástupce nezpůsobilý k výkonu funkce podle [§ 26](#).

§ 13j

Orgány správy státního zastupitelství postupují při výkonu své působnosti v součinnosti se zájmovými organizacemi státních zástupců, s nimiž projednávají zejména

- a) návrhy zákonů, které se podstatně dotýkají působnosti státního zastupitelství a způsobu jejího výkonu,
- b) zásadní opatření týkající se organizace státního zastupitelství, postavení státních zástupců a výkonu správy státního zastupitelství.

ČÁST PÁTÁ

Právní prostředky zajišťující činnost státního zastupitelství

§ 14

(1) Ministerstva a jiné státní orgány, orgány územní samosprávy, jakož i orgány profesní a zájmové samosprávy jsou povinny státnímu zastupitelství při výkonu jeho působnosti v konkrétní věci bez průtahů zapůjčovat spisy a doklady. Státní zástupci mají právo v mezích výkonu působnosti státního zastupitelství do zapůjčených spisů a dokladů nahlížet a pořizovat z nich opisy a výpisy.

(2) Ministerstva a jiné státní orgány, orgány územní samosprávy, jakož i orgány profesní a zájmové samosprávy jsou povinny bez průtahů vyhovět dožádáním státního zastupitelství činěným v mezích jeho působnosti a podávat mu potřebná vysvětlení. V případě, že tak stanoví zvláštní právní předpis, přísluší za vyřízení dožádání peněžité plnění.5a)

(3) Povinnosti podle [odstavců 1 a 2](#) se vztahují i na právnické osoby; na fyzické osoby se vztahují v rozsahu, ve kterém je jim zvláštním právním předpisem svěřen výkon státní správy nebo ve kterém vykonávají podnikatelskou činnost.

(4) Soudy jsou povinny umožnit státnímu zastupitelství při výkonu jeho působnosti nahlížet do soudních spisů a pořizovat si z nich opisy a výpisy. Pokud státní zastupitelství při výkonu své působnosti požádá soud o zapůjčení spisu, soud může jeho žádost odmítnout, jen pokud tomu brání závažné důvody.

(5) Ustanoveními [odstavců 1 až 4](#) nejsou dotčeny povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů o ochraně utajovaných informací, ochrana obchodního tajemství ani ochrana zákonem uložené nebo uznané povinnosti mlčenlivosti.5b) Za zákonem uznanou povinností mlčenlivosti se pro účely tohoto zákona nepovažuje taková povinnost, jejíž rozsah není vymezen zákonem, ale vyplývá z právního úkonu učiněného na základě zákona.

§ 15

(1) Pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, je každý povinen dostavit se na výzvu ke státnímu zastupitelství a podat zde potřebné vysvětlení. O obsahu vysvětlení a o průběhu tohoto úkonu se sepíše záznam.

(2) Vysvětlení nelze požadovat o okolnostech týkajících se utajovaných informací chráněných zvláštním právním předpisem od toho, kdo je povinen je zachovat v tajnosti, nebo od toho, kdo by vysvětlením porušil jinou zákonem uloženou nebo uznanou povinností mlčenlivosti, ledaže byl těchto povinností zproštěn tím, kdo je k tomu podle zvláštního právního předpisu oprávněn.

(3) Vysvětlení může odepřít osoba, která by tím sebe nebo osobu blízkou5c) vystavila nebezpečí trestního stíhání. Státní zástupce je oprávněn důvodnost odepření přezkoumat, pokud takový postup není v rozporu s účelem, pro který je vysvětlení požadováno.

(4) Kdo se dostaví na výzvu podle [odstavce 1](#), má nárok na náhradu výdajů za podmínek a ve výši stanovených právními předpisy o cestovních náhradách a na náhradu prokázaného ušlého výdělku (dále jen "náhrada"). Náhradu poskytuje stát prostřednictvím státního zastupitelství, které výzvu vydalo. Nárok na náhradu nemá ten, kdo byl státním zastupitelstvím vyzván k podání vysvětlení v důsledku vlastního protiprávního jednání nebo výhradně v osobním zájmu.

(5) Nárok na náhradu zaniká, pokud nebyl uplatněn ve lhůtě 3 dnů osobou, která se ke státnímu zastupitelství na výzvu podle [odstavce 1](#) dostavila; o tom musí být tato osoba poučena.

(6) Ustanovení [odstavců 1 až 5](#) se nepoužijí, pokud se na postup státního zastupitelství při požadování vysvětlení vztahuje zvláštní právní předpis.5d)

§ 16

(1) Tomu, kdo bez dostatečné omluvy nevyhoví výzvě státního zastupitelství podle [§ 15 odst. 1](#), může státní zastupitelství uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč, popřípadě může nařídit jeho předvedení. Pořádkovou pokutu je

možno uložit opakovaně.

(2) Proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížnost lze podat u státního zastupitelství, které pořádkovou pokutu uložilo, ve lhůtě 3 dnů od doručení písemného rozhodnutí o uložení pokuty. Jestliže státní zastupitelství stížnosti samo nevyhoví, předloží ji bezodkladně k rozhodnutí nejbližší vyššímu státnímu zastupitelství nebo nejvyššímu státnímu zástupci, uložilo-li pořádkovou pokutu Nejvyšší státní zastupitelství.

(3) Na oznamování rozhodnutí o pořádkové pokutě, běh lhůt, určení náležitostí písemného vyhotovení takového rozhodnutí, rozhodování o stížnosti proti němu a na předvedení osoby se jinak užijí přiměřeně ustanovení trestního řádu.

(4) Právomocné rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty je vykonatelné uplynutím lhůty k plnění. Výkon rozhodnutí provede na návrh státního zastupitelství, které o uložení pokuty rozhodlo v prvním stupni, soud podle občanského soudního řádu. Výnos pokut je příjmem státního rozpočtu České republiky.

(5) Nevyhoví-li výzvě podle [§ 15 odst. 1](#) příslušník ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru v činné službě, státní zastupitelství může přenechat jeho kázeňské potrestání příslušnému veliteli, náčelníku nebo řediteli. Nevyhoví-li takové výzvě osoba, která je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, státní zastupitelství ji může přenechat řediteli věznice nebo vazební věznice k uložení pořádkového opatření nebo ke kázeňskému potrestání. Příslušný velitel, náčelník nebo ředitel je povinen o výsledku státního zastupitelství vyrozumět. Obdobně se postupuje v případech osob, které podléhají kárné odpovědnosti podle zvláštních právních předpisů.

§ 16a

Přijímání a vyřizování podání

(1) Podání se posuzuje podle jeho obsahu; lze je učinit písemně, telegraficky, telefaxem, dálnopisem, prostředky elektronické pošty nebo ústně do protokolu.

(2) Z podání musí být patrné, kdo je podáván, v jaké věci, jaké jsou jeho důvody a čeho se ten, kdo je učinil, po státním zastupitelství domáhá. Nemá-li podání některou z uvedených náležitostí a není-li ani po upozornění ve stanovené lhůtě tím, kdo podání učinil, doplněno, státní zastupitelství je bez opatření založí. Anonymní podání se přešetřují jen tehdy, pokud obsahují dostatečné údaje pro to, aby jejich obsah bylo možno prověřit; jinak se podání bez opatření založí.

(3) Není-li k vyřízení podání příslušné státní zastupitelství, jemuž bylo podání učiněno, a z obsahu podání vyplývá, že k jeho vyřízení je příslušné jiné státní zastupitelství, postoupí podání tomuto státnímu zastupitelství a toho, kdo podání podal, o tom vyrozumí.

(4) Není-li vyřízení podání v působnosti státního zastupitelství a k jeho vyřízení je příslušný jiný státní orgán, státní zastupitelství, jemuž bylo učiněno, neprodleně podání zašle tomu, kdo je učinil, a vyrozumí ho podle povahy věci o tom, na koho se má obrátit. Jestliže z obsahu podání příslušnost nevyplývá a jeho obsah zjevně nesouvisí s činností státního zastupitelství, státní zastupitelství o tom vyrozumí toho, kdo podání učinil, a podání založí.

(5) Obsahuje-li podání potřebné náležitosti a jeho vyřízení je v působnosti státního zastupitelství, jemuž bylo učiněno, státní zastupitelství jeho důvodnost přezkoumá. Zjistí-li porušení zákona nebo jiného právního předpisu, přijme v rámci své působnosti příslušná opatření ke zjednání nápravy.

(6) Po přezkoumání důvodnosti podání je státní zastupitelství povinno o způsobu vyřízení vyrozumět nejpozději do 2 měsíců od doručení podání nebo jeho vrácení vyšším státním zastupitelstvím toho, kdo je učinil; tuto lhůtu lze překročit jen tehdy, pokud v jejím průběhu nelze získat podklady potřebné pro vyřízení podání, o tom je potřeba toho, kdo podání učinil, písemně vyrozumět.

(7) Není-li ten, kdo podání učinil, se způsobem vyřízení spokojen, může požádat o přezkoumání vyřízení podání nejbližší vyšší státní zastupitelství, jehož rozhodnutí v této věci je konečné. O tom je třeba toho, kdo podání podal, vždy poučit. Pokud žádost o přezkoumání postupu státního zastupitelství obsahuje nové skutečnosti, jež by samy o sobě nebo ve spojení s jinými mohly odůvodnit jiné posouzení věci, nejbližší vyšší státní zastupitelství vrátí věc nižšímu státnímu zastupitelství k opětovnému přezkoumání.

(8) Ustanovení [odstavců 1 až 7](#) se nepoužijí na podání činěná státnímu zastupitelství podle zvláštního právního předpisu.5e)

§ 16b

Stížnosti

(1) Každý je oprávněn podat stížnost na průtahy při plnění úkolů státního zastupitelství nebo na nevhodné chování státních zástupců, vyšších úředníků a ostatních zaměstnanců státního zastupitelství.

(2) K vyřízení stížnosti je příslušný vedoucí státní zástupce, který je nadřizen státnímu zástupci, proti němuž stížnost směřuje; je též příslušný k vyřízení stížnosti směřující proti zaměstnanci státního zastupitelství nebo vyššímu úředníkovi, v jehož čele stojí. K vyřízení stížnosti směřující proti nejvyššímu státnímu zástupci je příslušný ministr spravedlnosti. Stížnost se podává u toho, kdo je příslušný k jejímu vyřízení.

(3) Ten, kdo je příslušný k vyřízení stížnosti, je povinen přešetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené; vyžaduje-li to řádné prošetření stížnosti, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě požádá o vyjádření další osoby, které mohou přispět k objasnění věci. Pokud byla stížnost shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, sdělí stěžovateli v rámci

vyrozumění o vyřízení stížnosti, jaká opatření byla přijata pro odstranění zjištěných závad.

(4) Je-li v téže věci podána stejným stěžovatelem další stížnost, aniž by obsahovala nové skutečnosti, stížnost se bez dalšího šetření založí a stěžovatel se již nevyrozumívá; na to je třeba stěžovatele v odpovědi na předchozí stížnost upozornit.

(5) Na podávání a vyřizování stížností se jinak použijí ustanovení upravující podání státnímu zastupitelství s tím, že lhůtu 2 měsíců, uvedenou v [§ 16a odst. 6](#) nelze v tomto řízení překročit, a že k přezkoumání vyřízení stížnosti je příslušný vedoucí státní zástupce nadřízený vedoucímu státnímu zástupci, který stížnost vyřizoval, a pokud stížnost vyřizoval nejvyšší státní zástupce nebo ministerstvo, ministr spravedlnosti.

ČÁST ŠESTÁ

Ustanovování státních zástupců a jejich pracovní poměr

§ 17

(1) Státním zástupcem může být jmenován státní občan České republiky, který je způsobilý k právním úkonům, bezúhonný, ke dni jmenování dosáhl věku nejméně 25 let, získal vysokoškolské vzdělání studiem magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole v České republice, úspěšně složil závěrečnou zkoušku, jeho morální vlastnosti dávají záruku, že bude funkci řádně zastávat, a souhlasí se svým jmenováním do funkce státního zástupce a s přidělením k určitému státnímu zastupitelství.

(2) Odborná justiční zkouška, soudcovská zkouška, jednotná soudcovská a advokátní zkouška, vojenská právní zkouška a prokurátorská zkouška vykonané před účinností tohoto zákona mají stejné účinky jako závěrečná zkouška podle tohoto zákona.

(3) O uznání jiných zkoušek za závěrečnou zkoušku podle tohoto zákona rozhoduje ministr spravedlnosti.

(4) Podmínku bezúhonnosti nespĺňuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen za trestný čin, jestliže se na něj podle zvláštního právního předpisu nebo rozhodnutí prezidenta republiky nehledí, jako by nebyl odsouzen.

§ 18

(1) Funkce státního zástupce vzniká jmenováním.

(2) Státního zástupce jmenuje na návrh nejvyššího státního zástupce ministr spravedlnosti na dobu časově neomezenou.

(3) Státní zástupce skládá po svém jmenování do rukou ministra spravedlnosti tento slib: "Slibuji na svou čest a svědomí, že budu při ochraně veřejného zájmu postupovat vždy v souladu s Ústavou a zákony České republiky, jakož i mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, budu respektovat lidská práva, základní svobody a lidskou důstojnost a zachovávat mlčenlivost o věcech, které se dozvím v souvislosti s výkonem funkce státního zástupce, a to i po skončení výkonu této funkce. Při výkonu funkce státního zástupce i v soukromém životě budu chránit důstojnost svého povolání." Odepření slibu nebo složení slibu s výhradou má za následek zánik funkce státního zástupce.

(4) Pracovní poměr státního zástupce se zakládá k České republice jmenováním do funkce státního zástupce a vzniká po složení slibu podle [odstavce 3](#) dnem, který je stanoven k nástupu výkonu této funkce. Nestanoví-li tento zákon jinak, vykonává práva a povinnosti z pracovního poměru státního zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen k výkonu funkce.

(5) Pracovní poměr státního zástupce končí dnem zániku funkce státního zástupce.

(6) Pracovní poměr státních zástupců se řídí zákoníkem práce, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(7) Platové poměry státních zástupců upravuje zvláštní právní předpis.

Přidělení k výkonu funkce a jeho změny

§ 19

(1) Státního zástupce přidělí k výkonu funkce k určitému státnímu zastupitelství ministr spravedlnosti na základě jeho předchozího souhlasu. Dodatečné odvolání tohoto souhlasu má za následek zánik funkce, nelze-li státního zástupce s jeho souhlasem přidělit k jinému státnímu zastupitelství.

(2) Ministr spravedlnosti může státního zástupce přeložit s jeho souhlasem nebo na jeho žádost k jinému státnímu zastupitelství téhož nebo vyššího stupně; nestanoví-li tento zákon jinak, ke státnímu zastupitelství nižšího stupně může ministr spravedlnosti přeložit státního zástupce jen na jeho žádost. Žádost o přeložení podává státní zástupce prostřednictvím nejvyššího státního zástupce, který k žádosti připojí své stanovisko. Státní zástupce může až do dne rozhodnutí ministra spravedlnosti o změně svého přidělení žádost vzít zpět. Při překládání státních zástupců ke státnímu zastupitelství vyššího stupně se přihlíží též k dosažené odborné úrovni překládaného státního zástupce a k výsledkům prohlubování jeho odborných znalostí ([§ 24 odst. 3](#)).

(3) Nelze-li řádný výkon působnosti státního zastupitelství zajistit postupem podle [odstavců 1](#) a [2](#), může ministr spravedlnosti po vyjádření vedoucího státního zástupce státního zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen, přeložit státního zástupce i bez jeho souhlasu nebo žádosti k jinému státnímu zastupitelství, dojde-li zákonem ke změně v organizaci

státního zastupitelství nebo změně obvodů státních zastupitelství.

(4) Podle [odstavce 3](#) lze státního zástupce přeložit pouze k jinému státnímu zastupitelství téhož stupně v rámci obvodu státního zastupitelství o jeden stupeň vyššího anebo ke státnímu zastupitelství o jeden stupeň nižšímu v rámci obvodu státního zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen k výkonu funkce. Přeložit státního zástupce podle [odstavce 3](#) lze pouze do 6 měsíců od účinnosti zákona, který zakládá důvod pro toto rozhodnutí; z téhož důvodu nelze státního zástupce přeložit opakovaně. Při překládání podle [odstavce 3](#) se přihlídně také k osobním a rodinným poměrům státního zástupce.

(5) Státnímu zástupci, který byl přeložen k výkonu funkce k jinému státnímu zastupitelství podle [odstavce 3](#), zůstává zachován plat, který by mu jinak podle zvláštního právního předpisu příslušel, pokud mu přeložením nevznikne nárok na plat vyšší.

(6) Proti rozhodnutí ministra spravedlnosti podle [odstavce 3](#) lze podat podle zvláštního právního předpisu 5g) opravný prostředek k Nejvyššímu soudu.

§ 19a

(1) Státní zástupce může být v zájmu řádného zajištění úkolů státního zastupitelství se svým souhlasem dočasně přidělen k výkonu funkce státního zástupce k jinému státnímu zastupitelství na dobu nejdéle 3 let nebo k jinému orgánu nebo organizaci na dobu nejdéle jednoho roku, anebo k jinému orgánu nebo organizaci se sídlem mimo území České republiky na dobu nejdéle 3 let. Státní zástupce může být se svým souhlasem v zájmu využití zkušeností dočasně přidělen k ministerstvu nebo k Justiční akademii na dobu nejdéle jednoho roku.

(2) O dočasném přidělení k jinému státnímu zastupitelství rozhoduje vedoucí státní zástupce státního zastupitelství, které je ve vztahu k oběma příslušným státním zastupitelstvím nejbliže vyšší. V případě dočasného přidělení k Nejvyššímu státnímu zastupitelství rozhoduje nejvyšší státní zástupce. V případě dočasného přidělení k jinému orgánu nebo organizaci se sídlem mimo území České republiky rozhoduje ministr spravedlnosti po projednání s nejvyšším státním zástupcem. V ostatních případech rozhoduje ministr spravedlnosti po projednání s nejvyšším státním zástupcem a v případě dočasného přidělení k jinému orgánu nebo organizaci též na základě jejich souhlasu nebo žádosti. Součástí rozhodnutí je i určení doby dočasného přidělení, kterou nelze bez souhlasu státního zástupce prodlužovat.

(3) Státní zástupce dočasně přidělený k jinému státnímu zastupitelství má po dobu přidělení právo na

a) zajištění přiměřeného ubytování na náklady státu v sídle státního zastupitelství, ke kterému byl dočasně přidělen, nelze-li po něm oprávněně požadovat, aby denně konal k výkonu funkce u tohoto státního zastupitelství cestu z místa svého bydliště,

b) náhradu za používání jiného než služebního silničního motorového vozidla k cestě z místa svého bydliště ke státnímu zastupitelství, k němuž byl dočasně přidělen, a zpět, bylo-li to dohodnuto; výše této náhrady se řídí právními předpisy upravujícími náhrady za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách konaných zaměstnanci v pracovním poměru,

c) náhradu prokázaných jízdních výdajů vynaložených na cestu z místa svého bydliště ke státnímu zastupitelství, k němuž byl dočasně přidělen, a zpět, nemá-li za vykonanou cestu právo na náhradu podle písmena b).

(4) Ustanovení [odstavce 3](#) platí obdobně, byl-li státní zástupce podle tohoto zákona dočasně přidělen k ministerstvu, k Justiční akademii nebo k jinému orgánu anebo organizaci v České republice.

(5) Státní zástupce dočasně přidělený k jinému orgánu nebo organizaci se sídlem mimo území České republiky má nárok na náhrady nákladů poskytované při výkonu funkce v zahraničí, pokud tyto náklady nehradí orgán nebo organizace, k nimž byl dočasně přidělen.

§ 20

Pracovní pohotovost

K plnění úkolů, k nimž je státní zastupitelství podle zákona příslušné, jestliže jejich provedení nesnese odkladu, může vedoucí státní zástupce nařídít státnímu zástupci pracovní pohotovost na pracovišti, v místě jeho bydliště nebo na jiném vhodném místě. Pracovní pohotovost na pracovišti může být státnímu zástupci nařízena v rozsahu nejvýše 400 hodin ročně. Při nařizování pracovní pohotovosti vedoucí státní zástupce dbá na rovnoměrné zatížení všech státních zástupců.

§ 21

Zánik funkce státního zástupce

(1) Funkce státního zástupce zaniká dnem

a) ve kterém měl státní zástupce složit slib, pokud složení slibu odepřel nebo jej složil s výhradou,

b) ve kterém po svém jmenování státní zástupce dodatečně odvolal souhlas s prvním přidělením, pokud ho nelze s jeho souhlasem přidělit k jinému státnímu zastupitelství,

c) k němuž státní zástupce pozbyl státní občanství České republiky,

d) k němuž byl státní zástupce jmenován soudcem, zvolen poslancem nebo senátorem Parlamentu České republiky anebo členem zastupitelstva územního samosprávného celku,

- e) k němuž státnímu zástupci vznikla funkce ve veřejné správě,
- f) 31. prosince kalendářního roku, v němž státní zástupce dosáhne věku 70 let,
- g) úmrtí státního zástupce nebo dnem právní moci rozhodnutí o jeho prohlášení za mrtvého.

(2) Funkce státního zástupce dále zaniká dnem právní moci rozhodnutí

- a) kterým byl státní zástupce zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo kterým byla jeho způsobilost k právním úkonům omezena,
- b) kterým byl státní zástupce odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně nebo odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro trestný čin spáchaný z nedbalosti,
- c) kterým bylo zjištěno, že státní zástupce je z důvodu uvedeného v [§ 26](#) nezpůsobilý k výkonu funkce státního zástupce,
- d) o uložení kárného opatření odvolání z funkce státního zástupce.

(3) Státní zástupce se může vzdát funkce písemným oznámením ministru spravedlnosti; funkce státního zástupce zaniká uplynutím 2 kalendářních měsíců následujících po měsíci, v němž oznámení státního zástupce o tom, že se funkce státního zástupce vzdává, bylo ministru spravedlnosti doručeno.

§ 22

Dočasné zproštění výkonu funkce

(1) Ministr spravedlnosti dočasně zprostí výkon funkce státního zástupce, byl-li dočasně přidělen k ministerstvu nebo Justiční akademii podle [§ 19a odst. 1](#), a to na dobu tohoto dočasného přidělení.

(2) Ministr spravedlnosti může dočasně zprostit výkon funkce státního zástupce,

- a) který je trestně stíhán, a to do pravomocného skončení trestního stíhání,
- b) je-li kárně stíhán pro takové kárné provinění, pro které je možno uložit kárné opatření odvolání z funkce, a to na dobu do skončení kárného řízení,
- c) bylo-li z důvodu uvedeného v [§ 26](#) zahájeno řízení o jeho nezpůsobilosti vykonávat funkci státního zástupce, a to na dobu do pravomocného skončení tohoto řízení.

(3) K dočasnému zproštění výkonu funkce státního zástupce dojde dnem, v němž bylo státnímu zástupci doručeno rozhodnutí o dočasném zproštění, není-li v rozhodnutí uveden den pozdější.

(4) Po dobu dočasného zproštění výkonu funkce podle [odstavce 1](#) přísluší státnímu zástupci jeho dosavadní plat podle zvláštního právního předpisu.5h)

(5) Proti rozhodnutí o dočasném zproštění výkonu funkce podle [odstavce 2 písm. b\)](#) může státní zástupce do 5 pracovních dnů od jeho doručení podat námitky k soudu, příslušnému podle zvláštního právního předpisu ke kárnému řízení;5i) podání námitek nemá odkladný účinek.

ČÁST SEDMÁ

Postavení státních zástupců

§ 23

(1) Státní zástupce výkonem své funkce zajišťuje působnost státního zastupitelství; jím provedené úkony jsou považovány za úkony státního zastupitelství.

(2) Odpovědnost za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem státního zastupitelství se řídí zvláštním právním předpisem.5j)

nadpis vpuštěn

§ 24

(1) Státní zástupce je při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví; zejména je povinen postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů. Jakýkoli vnější zásah nebo jiný vliv, jehož důsledkem by mohlo být porušení některé z těchto povinností, musí odmítnout.

(2) Státní zástupce je při výkonu své funkce, ve svém osobním životě i při výkonu svých politických práv povinen vystříhat se všeho, co by mohlo vzbuzovat důvodné pochybnosti o dodržování povinností uvedených v [odstavci 1](#), ohrozit vážnost funkce státního zástupce nebo vážnost státního zastupitelství anebo ohrozit důvěru v nestranný a odborný výkon působnosti státního zastupitelství nebo státního zástupce. Státní zástupce zejména

- a) ve výkonu své funkce se nesmí nechat ovlivnit zájmy politických stran, veřejným míněním nebo sdělovacími prostředky,
- b) svoji funkci musí vykonávat nezáužatě a bez ekonomických, sociálních, rasových, etnických, sexuálních, náboženských nebo jiných předsudků a ve vztahu k osobám, s nimiž při výkonu své funkce jedná, se musí zdržet projevů osobních sympatií, náklonnosti nebo negativních postojů,
- c) nesmí umožnit, aby funkce státního zástupce byla zneužita k prosazování soukromých zájmů,
- d) musí odpovědně přistupovat ke správě vlastního majetku i majetku, jehož správa mu byla svěřena, uzavírat jen takové závazky, jejichž plnění není na újmu řádného výkonu funkce státního zástupce, a svoje finanční záležitosti uspořádat tak, aby jich nemohlo být využíváno k nepřípustnému ovlivňování jeho osoby v souvislosti s výkonem funkce státního zástupce,
- e) nesmí působit jako rozhodce nebo zprostředkovatel řešení právního sporu, zastupovat účastníky soudního řízení nebo působit jako zmocněnec poškozeného nebo zúčastněné osoby v soudním nebo správním řízení, s výjimkou zákonného zastoupení nebo případů, ve kterých takový postup umožňuje zvláštní právní předpis, anebo případů, v nichž půjde o zastupování dalšího účastníka řízení, v němž je účastníkem i sám státní zástupce.

(3) Státní zástupce je povinen dbát soustavným vzděláváním o prohlubování svých odborných právních a dalších znalostí potřebných pro řádný výkon funkce. K tomu vedle samostatného studia využívá zejména vzdělávací akce, organizované Justiční akademií, případně státním zastupitelstvím a vysokými školami.

(4) Státní zástupce je povinen zachovávat náležitou úctu k ostatním státním zástupcům, jiným osobám vykonávajícím právní povolání, k ostatním zaměstnancům státního zastupitelství a dalším osobám, s nimiž při výkonu své funkce jedná; je povinen zejména zdržet se nepřiměřené veřejné kritiky státního zastupitelství a výkonu jeho působnosti, jiných státních zástupců, soudců, advokátů a notářů.

(5) Státní zástupce přispívá svými znalostmi a schopnostmi při odborné přípravě a při odborném vzdělávání státních zástupců, soudců, právních a justičních čekatelů a dalších zaměstnanců státního zastupitelství a soudů organizovaném Justiční akademií, ministerstvem, státním zastupitelstvím nebo soudy. Nebrání-li tomu jeho povinnosti při výkonu funkce, může státní zástupce přispívat svými znalostmi též při odborné přípravě zejména advokátů a advokátních koncipientů.

(6) Státní zástupce nesmí ode dne, který je stanoven jako den nástupu do funkce, až do zániku funkce státního zástupce, kromě výkonu funkce státního zástupce a funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka, anebo činností spojených s dočasným přidělením k ministerstvu nebo Justiční akademii, zastávat žádnou jinou placenou funkci ani vykonávat jinou výdělečnou činnost, s výjimkou správy vlastního majetku a činností vědecké, pedagogické, literární, publicistické a umělecké a činností v poradních orgánech ministerstva, vlády a v orgánech komor Parlamentu,^{5k} za předpokladu, že tyto činnosti jsou slučitelné s požadavky na řádný výkon funkce státního zástupce.

(7) Pokud byl státní zástupce pověřen jednotlivým úkonem správy státního zastupitelství, je povinen svěřený úkon odpovědně vykonat.

§ 25

(1) Státní zástupce je povinen zachovat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce, a to i po skončení výkonu funkce státního zástupce.

(2) Pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak,^{5l}) může státního zástupce zprostit mlčenlivosti z vážných důvodů nejvyšší státní zástupce; nejvyššího státního zástupce zprošťuje povinnosti mlčenlivosti ministr spravedlnosti.

§ 26

Nezpůsobilost k výkonu funkce státního zástupce

Státní zástupce není způsobilý k výkonu funkce státního zástupce, jestliže

- a) mu nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat funkci státního zástupce,
- b) byl pravomocně odsouzen za trestný čin a takové odsouzení nevedlo k zániku funkce státního zástupce, jestliže čin, za který byl odsouzen, svou povahou zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího setrvání ve funkci státního zástupce.

ČÁST OSMÁ

Kárná odpovědnost státních zástupců

§ 27

Státní zástupce je odpovědný za kárné provinění.

§ 28

Kárným proviněním je zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání státního zástupce, jímž ohrožuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo v odbornost jeho postupu anebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce.

§ 29

Odpovědnost státního zástupce za kárné provinění zaniká, nebyl-li do 2 let od jeho spáchání podán návrh na zahájení kárného řízení.

§ 30

(1) Za kárné provinění lze státnímu zástupci uložit podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření:

a) důtku,

b) snížení platu až o 30 % na dobu nejdéle 1 roku a při opětovném kárném provinění, jehož se státní zástupce dopustil v době před zahlazením kárného postihu, na dobu nejdéle 2 let,

c) odvolání z funkce.

(2) Od uložení kárného opatření lze upustit, pokud projednání kárného provinění státního zástupce je postačující.

(3) Drobné nedostatky a poklesky může vedoucí státní zástupce státnímu zástupci písemně vytknout, aniž by podal návrh na zahájení kárného řízení.

(4) Kárné opatření snížení platu podle [odstavce 1 písm. b\)](#) se vůči kárně postiženému státnímu zástupci uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření.

§ 31

Kárné řízení se státními zástupci upravuje zvláštní právní předpis.6)

§ 32

Podle zvláštního právního předpisu uvedeného v [§ 31](#) se postupuje také v případech, že

a) státnímu zástupci nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat jeho funkci [[§ 26 písm. a\)](#)],

b) státní zástupce byl pravomocně odsouzen za trestný čin a takové odsouzení nevedlo k zániku funkce, jestliže čin, za který byl státní zástupce odsouzen, svou povahou zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího setrvání ve funkci státního zástupce [[§ 26 písm. b\)](#)].

ČÁST DEVÁTÁ

zrušena

nadpis vypuštěn

§ 32a

zrušen

§ 32b

zrušen

§ 32c

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 32d

zrušen

§ 32e

zrušen

§ 32f

zrušen

§ 32g

zrušen

§ 32h

zrušen

nadpis vypuštěn

§ 32i

zrušen

§ 32j

zrušen

§ 32k

zrušen

§ 32l

zrušen

§ 32m

zrušen

§ 32n

zrušen

§ 32o

zrušen

§ 32p

zrušen

§ 32q

zrušen

ČÁST DESÁTÁ

ASISTENTI STÁTNÍCH ZÁSTUPCŮ A PRÁVNÍ ČEKATELÉ

§ 32a

Asistenti státních zástupců

(1) Nejvyššímu státnímu zástupci, jeho náměstkovi a řediteli odboru Nejvyššího státního zastupitelství, který je státním zástupcem, je jmenován nejméně jeden asistent. Asistent může být jmenován též jinému státnímu zástupci.

(2) Asistenta státního zástupce uvedeného v [odstavci 1](#) větě první jmenuje a odvolává nejvyšší státní zástupce na

návrh státního zástupce, o jehož asistenta se jedná. Asistenta jiného státního zástupce jmenuje a odvolává vedoucí státní zástupce příslušného státního zastupitelství na návrh státního zástupce, o jehož asistenta se jedná. Funkce asistenta se považuje za zrušenou, zanikne-li funkce příslušného státního zástupce.

(3) Asistentem může být jmenován bezúhonný občan, který má vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu v oboru práva. Podmínku bezúhonnosti nesplňuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen za trestný čin, pokud se na něj nehledí, jako by odsouzen nebyl.

(4) Asistent je povinen zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce, a to i po zániku funkce. Této povinnosti jej může zprostit nejvyšší státní zástupce.

(5) Asistent vykonává působnost právního čekatele a další jednotlivé úkony státního zástupce z pověření státního zástupce.

(6) Pracovní poměr asistenta vzniká jmenováním a řídí se zákoníkem práce, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 33

Čekatelská praxe

(1) Čekatelská praxe je odbornou přípravou právních čekatelů na výkon funkce státního zástupce. Doba čekatelské praxe činí 36 měsíců, do této doby se započítává doba dovolené na zotavenou čerpané v době výkonu čekatelské praxe. Nevykonává-li právní čekatel čekatelskou praxi z důvodu překážek v práci na jeho straně nebo jiné omluvené nepřítomnosti v práci, započítají se mu tyto doby do doby čekatelské praxe nejvýše v rozsahu 70 pracovních dnů v každém roce jejího trvání.

(2) Do doby čekatelské praxe se započte doba výkonu funkce soudce, asistenta státního zástupce a justičního čekatele, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu anebo Nejvyššího správního soudu, asistenta veřejného ochránce práv, praxe advokáta a advokátního koncipienta. Ministerstvo může na žádost právního čekatele započítat do doby čekatelské praxe dobu jiné právní činnosti, jestliže právní čekatel získal za jejího trvání zkušenosti potřebné pro výkon funkce státního zástupce; takto započtená doba nesmí přesahovat 24 měsíců.

(3) Čekatelská praxe se vykonává v pracovním poměru založeném pracovní smlouvou. Za stát pracovní smlouvu s právním čekatelem uzavírá a v pracovněprávních vztazích za stát s právním čekatelem jedná příslušné krajské státní zastupitelství.

(4) Do pracovního poměru právního čekatele může být přijat a čekatelskou praxi může vykonávat ten, kdo splňuje předpoklady pro jmenování státním zástupcem, s výjimkou věku, závěrečné zkoušky a souhlasu s přidělením.

(5) Pracovní poměr s právním čekatelem se sjednává na dobu určitou v trvání 40 měsíců. Nedosáhne-li doba čekatelské praxe v době trvání tohoto pracovního poměru délky 36 měsíců, lze s právním čekatelem sjednat prodloužení jeho pracovního poměru o dobu potřebnou k dosažení této délky čekatelské praxe, nejdéle však o 20 měsíců. Pracovní poměr se právnímu čekateli s jeho souhlasem vždy prodlouží o potřebnou dobu, jestliže nedosáhl doba čekatelské praxe v trvání 36 měsíců v důsledku plnění branné povinnosti nebo pro nepřítomnost v práci z důvodu těhotenství nebo péče o nezletilé dítě.

(6) Právní čekatel skládá při nástupu do práce do rukou krajského státního zástupce tento slib: "Slibuji, že se budu řídit právním řádem České republiky, svědomitě se připravovat na výkon funkce státního zástupce a že si osvoji zásady etiky výkonu funkce státního zástupce."

(7) Právní čekatel je oprávněn provádět jednoduché úkony státního zástupce nebo administrativní činnost pod vedením státního zástupce nebo jiného odborného zaměstnance státního zastupitelství. V trestním řízení může státní zástupce pověřit právního čekatele nebo asistenta státního zástupce, aby jej zastupoval při jednotlivém úkonu tohoto řízení; v řízení před soudem se může dát zastoupit právním čekatelem nebo asistentem státního zástupce pouze před okresním soudem.

(8) Právní čekatel je povinen zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl při výkonu své činnosti, a to i po skončení pracovního poměru právního čekatele; povinnosti mlčenlivosti může právního čekatele zprostit ze závažných důvodů nejvyšší státní zástupce.

(9) Nestanoví-li tento zákon jinak, řídí se pracovní poměr právního čekatele ustanoveními [zákoníku práce](#).

§ 34

Závěrečná zkouška

(1) Po ukončení čekatelské praxe je právní čekatel povinen se podrobit závěrečné zkoušce, jejímž účelem je ověřit, zda má potřebné vědomosti a je náležitě odborně připraven k zastávání funkce státního zástupce.

(2) Závěrečná zkouška se skládá před zkušební komisí jmenovanou ministrem spravedlnosti. Zkušební komise má 5 členů a skládá se ze státních zástupců, soudců, zaměstnanců působících na ministerstvu a dalších odborníků právní teorie a praxe.

(3) Závěrečná zkouška se skládá z písemné a ústní části. Je zaměřena především na odvětví práva, která státní zastupitelství aplikuje při výkonu své působnosti, a na právní předpisy, které se vztahují k organizaci státního zastupitelství, soudů a k postavení a povinnostem státních zástupců.

(4) Ministerstvo umožní právnímu čekateli na jeho žádost podanou prostřednictvím příslušného krajského státního zastupitelství do konce předposledního měsíce trvání jeho pracovního poměru vykonat závěrečnou zkoušku; den konání

zkoušky určí po ukončení čekatelské praxe, nejpozději 1 týden před skončením pracovního poměru. Brání-li právnímu čekateli ve vykonání závěrečné zkoušky důležitá překážka, určí ministerstvo jiný den konání zkoušky do 1 měsíce ode dne, kdy se dozvědělo, že překážka odpadla; pracovní poměr právního čekatele se v tomto případě s jeho souhlasem prodlužuje tak, aby skončil uplynutím týdne po dni, který byl stanoven k vykonání závěrečné zkoušky, nejdéle o 6 měsíců.

(5) Požádá-li právní čekatel, který neuspěl při závěrečné zkoušce, před skončením pracovního poměru o její opakování, umožní mu ministerstvo závěrečnou zkoušku opakovat do 6 měsíců od podání žádosti; závěrečnou zkoušku lze opakovat pouze jednou. Pracovní poměr právního čekatele se v takovém případě s jeho souhlasem prodlužuje do dne, který byl určen k vykonání opakované závěrečné zkoušky.

(6) Pracovní poměr právního čekatele, který složil závěrečnou zkoušku, lze s jeho souhlasem změnit na pracovní poměr na dobu neurčitou. V případě, že se právní čekatel stal státním zástupcem, pracovní poměr končí dnem, který předchází dni, který byl stanoven jako den k nástupu výkonu této funkce.

(7) V době trvání pracovního poměru podle [odstavce 6](#) vykonává právní čekatel úkony podle [§ 33 odst. 7](#).

(8) Za závěrečnou zkoušku se považuje též odborná justiční zkouška a advokátní zkouška.

(9) Požádá-li o vykonání závěrečné zkoušky asistent státního zástupce, který má tříletou právní praxi a splňuje předpoklady pro výkon funkce státního zástupce s výjimkou závěrečné zkoušky, souhlasu se jmenováním státním zástupcem a přidělením k určitému státnímu zastupitelství, umožní se mu vykonat závěrečnou zkoušku do 3 měsíců od doručení žádosti. Požádá-li asistent, který neuspěl při závěrečné zkoušce, o její opakování, umožní se mu ji opakovat do 6 měsíců od doručení žádosti. Pokud neuspěl ani při opakované zkoušce, nemůže podat novou žádost o vykonání zkoušky před uplynutím 5 let ode dne konání opakované zkoušky.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Odborné vzdělávání státních zástupců a právních čekatelů

§ 34a

Odborné vzdělávání právních čekatelů je zajišťováno zejména prostřednictvím Justiční akademie. Justiční akademie umožní též vzdělávání státních zástupců a vyšších úředníků.

ČÁST DVANÁCTÁ

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 35

(1) Prokurátoři a vyšetřovatelé prokuratury včetně vojenské prokuratury ustanovení do funkcí podle dosavadních předpisů se dnem účinnosti tohoto zákona považují za státní zástupce jmenované podle tohoto zákona do doby uvedené v [odstavcích 3, 4 a 5](#) a tímto dnem končí jejich dosavadní pracovní nebo služební poměr. To neplatí, jestliže s tímto postupem projeví do 15 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona nesouhlas. Státním zástupcům, kterým zanikl pracovní poměr podle předchozí věty, přísluší odstupné nebo odchodné podle zvláštního zákona.⁷⁾

(2) Dnem účinnosti tohoto zákona se prokurátoři a vyšetřovatelé prokuratury uvedení v [odstavci 1](#) považují za přidělené

a) k Nejvyššímu státnímu zastupitelství, jestliže vykonávali funkci prokurátora nebo vyšetřovatele prokuratury Generální prokuratury,

b) ke krajským státním zastupitelstvím v obvodu, v němž působí krajská prokuratura, u níž vykonávali funkce prokurátorů nebo vyšetřovatelů prokuratury,

c) k okresním státním zastupitelstvím v obvodu, v němž působí okresní prokuratura, u níž vykonávali funkce prokurátorů nebo vyšetřovatelů prokuratury.

(3) Ministr spravedlnosti může rozhodnout do tří měsíců od účinnosti tohoto zákona o jiném přidělení než v [odstavci 2](#); pokud s tímto přidělením prokurátor nebo vyšetřovatel prokuratury nesouhlasí, jeho pracovní poměr končí uplynutím této lhůty. Státním zástupcům, kterým takto skončí pracovní poměr, náleží odstupné nebo odchodné podle zvláštního zákona.⁷⁾

(4) Do 30 dnů od účinnosti tohoto zákona rozhodne ministr spravedlnosti o přidělení prokurátorů a vyšetřovatelů vojenské prokuratury ke státním zastupitelstvím. Pokud s tímto přidělením prokurátor nebo vyšetřovatel vojenské prokuratury nesouhlasí, jeho pracovní poměr končí uplynutím této lhůty.

(5) Pracovní poměr, který vznikl podle [odstavce 1](#), je pracovním poměrem na dobu určitou do 30. června 1994; tím není dotčeno ustanovení [odstavců 3 a 4](#). Prodlužuje se však na dobu neurčitou, pokud ministr spravedlnosti během jeho trvání jmenuje státního zástupce podle tohoto zákona. Státním zástupcům, kterým skončil pracovní poměr uplynutím doby podle věty první, náleží odstupné nebo odchodné podle zvláštního zákona.⁷⁾

(6) Ostatní pracovníci, kteří byli ke dni účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru v orgánech prokuratury, se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pracovníky státních zastupitelství ve funkcích odpovídajících jejich dosavadnímu

funkčnímu zařazení, a to ve státních zastupitelstvích, která svým územním obvodem odpovídají prokuratuře, u níž působili a jejich dosavadní pracovní poměr končí. To neplatí, projeví-li s tímto postupem do 15 dnů od účinnosti tohoto zákona nesouhlas.

§ 36

Splňuje-li podmínky uvedené v [§ 17 odst. 1](#), může být do 31. prosince 1996 jmenován státním zástupcem též občan, který má úplné vysokoškolské právnické vzdělání a který svou nejméně šestiletou právní praxí nebo vědeckou nebo pedagogickou činností v oboru práva a úspěšným složením závěrečné zkoušky prokázal způsobilost k výkonu funkce státního zástupce.

§ 37

Do doby nabytí účinnosti zákona upravujícího platové poměry státních zástupců a právních čekatelů se platové poměry státních zástupců a právních čekatelů řídí nařízením vlády České republiky č. [254/1992 Sb.](#), o platových poměrech prokurátorů, vyšetřovatelů prokuratury a právních čekatelů, ve znění nařízení vlády České republiky č. [442/1992 Sb.](#) a nařízení vlády č. [145/1993 Sb.](#)

§ 38

Hmotný majetek a majetková práva včetně závazků souvisejících s tímto majetkem, jakož i jiná práva a závazky přecházejí ke dni účinnosti tohoto zákona z prokuratury na Ministerstvo spravedlnosti. To platí i pro majetek užívaný vojenskou prokuraturoou a práva a povinnosti s ním související, pokud se Ministerstvo spravedlnosti nedohodne s Ministerstvem obrany jinak.

§ 39

Vrchní státní zastupitelství v Olomouci zahájí svou činnost dnem, kdy svou činnost zahájí Vrchní soud v Olomouci; do té doby vykonává jeho působnost Vrchní státní zastupitelství v Praze.

§ 40

(1) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) jednací řád státního zastupitelství,
- b) zrušeno
- c) postup při výběru právních čekatelů a při jejich přijímání do pracovního poměru,
- d) obsahovou náplň čekatelské praxe, její organizaci a podrobnosti o závěrečné zkoušce,
- e) okruh úkonů, které mohou být prováděny právními čekateli.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit výjimky ohledně sídel a územních obvodů vrchních, krajských a okresních státních zastupitelství, v obvodu vrchního, krajského nebo okresního státního zastupitelství zřídit jeho pobočky nebo zřídit státní zastupitelství s výlučnou působností anebo určit, že věci určitého druhu z obvodu několika státních zastupitelství bude vyřizovat jedno státní zastupitelství.

§ 41

Pokud jiné předpisy mluví o prokuratuře, prokurátorech a vyšetřovatelích prokuratury, rozumí se tím podle povahy věci státní zastupitelství a státní zástupci podle tohoto zákona.

§ 42

Státní zastupitelství může podat návrh na zahájení občanského soudního řízení o neplatnost smlouvy o převodu vlastnictví v případech, kdy při jejím uzavírání nebyla respektována ustanovení omezující volnost jejich účastníků.

§ 43

Bylo-li před účinností tohoto zákona zahájeno a dosud neskončeno kárné řízení proti prokurátorovi nebo vyšetřovateli prokuratury, který se stal státním zástupcem podle tohoto zákona, převezme a dokončí kárné řízení kárný senát podle ustanovení tohoto zákona.

§ 44

- (1) K ustanovením zákonů a jiných právních předpisů o protestu prokurátora a o jeho upozornění se nepřihlíží.8)
- (2) Dnem účinnosti tohoto zákona končí běh lhůt podle [§ 17 odst. 2 zákona o prokuratuře.9\)](#)
- (3) Protesty prokurátora podané do dne účinnosti tohoto zákona se vyřídí podle dosavadních předpisů s tím, že místo prokurátora působí státní zástupce.

§ 45

Zrušuje se zákon č. [60/1965 Sb.](#), o prokuratuře, ve znění zákona č. [71/1967 Sb.](#), zákona č. [147/1969 Sb.](#), zákona č.

[29/1978 Sb.](#), zákona č. [196/1988 Sb.](#) a zákona č. [168/1990 Sb.](#)

§ 46

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1994.

Uhde v.r.

Havel v.r.

Klaus v.r.

Vybraná ustanovení novel

[Čl. III zákona č. 14/2002 Sb.](#)

1. Nestanoví-li vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak, mají vysokoškolské vzdělání získané před 1. lednem 1999 na právnické fakultě vysoké školy se sídlem v České republice nebo vysokoškolské vzdělání získané před 1. lednem 1993 na právnické fakultě vysoké školy se sídlem na území bývalé České a Slovenské Federativní Republiky a jejich právních předchůdců anebo zahraniční vysokoškolské vzdělání v oblasti práva, uznané podle zvláštních právních předpisů, pro jmenování státním zástupcem stejné účinky jako vysokoškolské vzdělání získané studiem magisterského studijního programu v oblasti práva.

2. U státních zástupců jmenovaných do funkce přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se provede zhodnocení jejich odborné způsobilosti příslušnými vedoucími státními zástupci nejpozději do 48 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, u státních zástupců krajských a okresních státních zastupitelství však nejdříve po uplynutí 36 měsíců ode dne nástupu do funkce.

3. Při zproštění povinnosti mlčenlivosti, která vznikla přede dnem účinnosti tohoto zákona státním zástupcům, právním čekatelům, prokurátorům a vyšetřovatelům prokuratury podle zvláštních právních předpisů, se postupuje podle § 25 odst. 2 zákona č. [283/1993 Sb.](#), o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů. Pokud se jedná o zproštění mlčenlivosti uložené přede dnem účinnosti tohoto zákona právním čekatelům prokuratury nebo právním čekatelům státního zastupitelství, postupuje se podle § 33 odst. 8 zákona č. [283/1993 Sb.](#), o státním zastupitelství, ve znění tohoto zákona.

4. Závěrečná zkouška složená přede dnem účinnosti tohoto zákona podle zákona č. [283/1993 Sb.](#), o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, se považuje za odbornou závěrečnou zkoušku státního zástupce. U státních zástupců, kteří vykonávají funkci státního zástupce ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za odbornou závěrečnou zkoušku i jiné zkoušky, které měly podle dosavadních předpisů obdobné účinky jako závěrečná zkouška podle zákona č. [283/1993 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů, nebo které byly za závěrečnou zkoušku podle zákona č. [283/1993 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů, uznány.

[Čl.XIII zákona č. 79/2006 Sb.](#)

Přechodné ustanovení

Právní čekatelé, kteří byli v pracovním poměru podle dosavadní právní úpravy, jsou považováni za právní čekatele podle tohoto zákona.

[Čl. IX zákona č. 314/2008 Sb.](#)

Přechodné ustanovení

Za kárné provinění, které bylo spácháno do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nelze uložit opatření podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. [283/1993 Sb.](#), ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

-
- 1) Zákon č. [121/2008 Sb.](#), o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů.
 - 3) [§ 4 písm. a\) a b\) zákona č. 101/2000 Sb.](#), o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. [177/2001 Sb.](#)
 - 3a) Zákon č. [133/2000 Sb.](#), o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.
 - 3b) [§ 1 zákona č. 133/2000 Sb.](#), ve znění zákona č. [53/2004 Sb.](#)
 - 3c) [§ 13b zákona č. 133/2000 Sb.](#), ve znění zákona č. [53/2004 Sb.](#)
 - 4) Zákon č. [101/2000 Sb.](#)
 - 4a) [§ 7 a 8 zákona č. 219/2000 Sb.](#), o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.
[§ 45 zákona č. 218/2000 Sb.](#), o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.
 - 4b) [§ 27 odst. 4 zákoníku práce.](#)

- 4c) Například zákon č. [218/2000 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. [219/2000 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.
- 4d) Zákon č. [106/1999 Sb.](#), o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.
- 5) [§ 6 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.](#), o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona č. [358/1993 Sb.](#), o notářích a jejich činnosti (notářský řád).
- 5a) Například [§ 15 odst. 9 zákona č. 48/1997 Sb.](#), o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. [242/1997 Sb.](#), zákona č. [2/1998 Sb.](#), zákona č. [127/1998 Sb.](#), zákona č. [225/1999 Sb.](#), zákona č. [363/1999 Sb.](#), zákona č. [18/2000 Sb.](#), zákona č. [132/2000 Sb.](#), zákona č. [155/2000 Sb.](#), nálezů Ústavního soudu č. [167/2000 Sb.](#) a zákona č. [258/2000 Sb.](#)
- 5b) Například [§ 24 zákona č. 337/1992 Sb.](#), o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. [35/1993 Sb.](#), zákona č. [157/1993 Sb.](#), zákona č. [302/1993 Sb.](#), zákona č. [315/1993 Sb.](#), zákona č. [323/1993 Sb.](#), zákona č. [85/1994 Sb.](#), zákona č. [255/1994 Sb.](#), zákona č. [59/1995 Sb.](#), zákona č. [118/1995 Sb.](#), zákona č. [323/1996 Sb.](#), zákona č. [61/1997 Sb.](#), zákona č. [242/1997 Sb.](#), zákona č. [91/1998 Sb.](#), zákona č. [29/2000 Sb.](#), zákona č. [159/2000 Sb.](#), zákona č. [218/2000 Sb.](#), zákona č. [227/2000 Sb.](#), zákona č. [367/2000 Sb.](#), zákona č. [271/2001 Sb.](#) a zákona č. [320/2001 Sb.](#), a [§ 7 zákona č. 61/1996 Sb.](#), o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění zákona č. [15/1998 Sb.](#) a zákona č. [159/2000 Sb.](#)
- 5c) [§ 116 občanského zákoníku.](#)
- 5d) Například [trestní řád.](#)
- 5e) Například [trestní řád](#), zákon č. [85/1990 Sb.](#), o právu petičním, zákon č. [106/1999 Sb.](#), o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. [101/2000 Sb.](#) a zákona č. [159/2000 Sb.](#)
- 5f) [§ 46 zákona č. 111/1998 Sb.](#), o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. [210/2000 Sb.](#) a zákona č. [147/2001 Sb.](#)
- 5g) [§ 250l a násl. občanského soudního řádu.](#)
- 5h) Zákon č. [201/1997 Sb.](#), o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. [143/1992 Sb.](#), o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. [155/2000 Sb.](#) a zákona č. [14/2002 Sb.](#)
- 5i) [§ 3 odst. 2 písm. a\) zákona č. 7/2002 Sb.](#)
- 5j) Zákon č. [82/1998 Sb.](#)
- 5k) [§ 49 odst. 6 zákona č. 218/2000 Sb.](#)
- 5l) Například [§ 63 odst. 3 písm. h\) zákona č. 412/2005 Sb.](#), o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.
- 5m) Zákon č. [71/1967 Sb.](#), o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.
- 7) Zákon č. [195/1991 Sb.](#), o odstupném poskytovaném při skončení pracovního poměru, ve znění zákona č. [37/1993 Sb.](#) Zákon č. [76/1959 Sb.](#), o některých služebních poměrech vojáků, ve znění zákona č. [226/1992 Sb.](#)
- 8) Například [§ 250i odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb.](#), [§ 69](#) a [§ 75 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb.](#)
- 9) Zákon č. [60/1965 Sb.](#), o prokuratuře, ve znění pozdějších předpisů.